

SALTSJÖBADEN DEN 27. 11/1913 1913.

Milý' doctore,

dekuju Vám za hezké Váš psaníčko. A zejména u nás léto, zkrátka

i ta flintická ráda. (Kniha totiž dobře čítá, má to právě proto

mluvit o míře. Mírumilovnost je dar úctě. Nyní totiž vidím o ní

mluvit slabší. Pochopitelne.) Že Vám Signora Maria, ani na vojně

nedá spát, ráda věřím. Je to madame velmi kavaléria a toho

jedenou plá ve své zléme obiti, toho už nepustí. Tiskne, ale

nebudu... Její skutečná míra nepotřebuje mít starost o "tri-

beuu". Podívejte se, sestavil jsem svoje deskové sdružení + j.

tribeuu č. 1. Máte teď své vozíky - tribeuu č. 2.

Jste mláď, chce se Vám pracovat - čím silněji bude křís
vnitřní napětí, tím větší a divnější možnosti se Vám budou ote-
vrat. Mnozí z nás te cesty dostanete zejména nerasloučených poklonek
- ale máte talové malichernost zastavit fanatiku v rozlehu?

O tom fanatismus klamné věří - třeba 2 to vdejší terminologii
sauto sebe „komunističtí“. Poslednost Vám otvírá cenné věci
dostud zavřené skřínky tím spíš, z v tom ohledu p konkurence

nepatrné. A tak, nikdy vojáček, flintičku na ramě a vesle do
boje! Jste-li pověřeni, vyhraďte si pravou nohu. Mnoho to
nepomůže, ale je to dočasná duševní (To víte, když má nějakou
tu slabou stránku!)

Tad' mi balím a brzo se vrátíte v Prahu. Neohledávám!

Křís

Jan Jabloň
